

[Lone Dybkjær]

vis kontrol med midlernes anvendelse. Alt det gør, at der er en tendens til, at det er de større virksomheder, der kan håndtere støtteordningerne – uanset hvor megen umage vi gør os for, at de også skal komme små virksomheder til gode.

Statsministeren siger i sin tale, at det er nødvendigt med en større og mere avanceret fremstillingssektor, og at vi i øvrigt også skal være opmærksomme på, at servicesektoren på Bornholm langt fra er så udviklet, som den er i den øvrige del af landet.

Det er jo meget store overskrifter, der bliver brugt her, og det er lidt svært at gå bag om overskrifterne – i hvert fald med hensyn til det, der står i statsministerens tale – for nærmere at undersøge, hvad det egentlig er, statsministeren mener med, at han gerne vil have en mere avanceret fremstillingssektor. Jeg undrer mig faktisk en lille smule over statsministerens sprogbrug i forbindelse med udviklingen på Bornholm. Jeg opfatter nemlig ikke det, der skal ske på Bornholm, således, at der skal være en mere udpræget fremstillingssektor. Der tror jeg at der er tale om en for begrænset tankegang i forhold til mulighederne på Bornholm, og jeg ville egentlig anbefale, at man så på de muligheder, som det moderne informations-samfund indebærer, og som jo netop skulle betyde, at øer som Bornholm og andre, lignende områder skulle få nogle muligheder, som de ikke har, hvis vi blot tænker erhvervssektor på den traditionelle måde.

Så jeg vil egentlig sige, at man skal se på Bornholm som en del af det centrale Østersøområde, samtidig med at man lader være med at bruge ordet fremstillingssektor, men tænker på, at vi faktisk bevæger os i informationssamfundet. Det er jo ikke noget, der kommer, det er noget, der er, og jeg synes ikke, at vi skal blive ved med at sige »den postindustrielle sektor«, for det får os ligesom til at tænke på den gammeldags udvikling, og vi er midt i en ny og mere spændende og mere udfordrende tidsperiode med store omstillinger – som minder meget om de omstillinger, der skete, da man gik fra landbrugssamfundet til industrisamfundet, med de meget store vandringer, der var – og med meget store ændringer i hele befolkningsmønstre og i arbejdsstrukturerne og dermed også med udfordringer til hele det danske samfund og specielt til den offentlige sektor.

Jeg vil så tage op, hvad samordningsministeren sagde om det bornholmske forskningscenter, og hvad det er blevet til. Sådan som jeg har oplevet det, har man netop fået ansat en chef for dette forskningscenter, som skal påbegynde sit arbejde i løbet af relativt kort tid.

Der synes jeg måske det kunne være nyttigt – også i lyset af det, jeg tidligere sagde om fremstillingssektoren – at man prøvede at diskutere, hvad man nærmere kunne gå i gang med på forskningsområdet på netop Bornholm.

Det er jo sådan, at det hele ikke klares ved blot at etablere gode trafikforbindelser. Det er ikke sådan, at gode trafikforbindelser – hvad enten det er broer eller ej; det skal jeg lade være med at tage en diskussion om nu – i sig selv giver vækst. Det er faktisk andre ting, det drejer sig om, og måske navnlig det, at man har en tro på, at tingene kan lade sig gøre, at man tror på, at der er et vækstpotentiale, og at den tro så vil fremme kreativitet og kulturel udvikling og dermed altså også erhvervsudvikling.

Det er hele den form for tankegang, jeg tror man skal ind i, når man tager fat på Bornholm i forbindelse med den forskning, der nu skal foregå i forskningscenteret.

Jeg vil stærkt opfordre til, at man ser på Bornholm på en ny måde, på en anden måde end den, man hidtil har set på Bornholm på, i lyset af, som jeg sagde, Bornholms helt anderledes, nye og centrale placering og i lyset af de nye industrielle muligheder, der er på vej.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne sige til fru Lone Dybkjær, at jeg synes, det var dejligt, at der kom lidt perspektiv og lidt nytænkning. For det er jo helt rigtigt, at det, statsministeren gav udtryk for, var almindelig vanetænkning, da han nævnte fremstillingssektoren. Vi kan jo ikke konkurrere med arbejdsløningerne i Østeuropa, og det kan bornholmerne jo heller ikke, og man skal også lægge transportomkostningerne til. Så det er helt rigtigt set af fru Lone Dybkjær, at man skal satse på virkelig højteknologi, på edb og computerbranchen og sådanne nogle ting.

Hvad angår forskningsområdet, kunne jeg også foreslå, at man med stor fordel kunne placere ernæringsforskning, som formentlig vil